

DANMISSION

ÅRSMAGASIN

Støtte til syriske kvinder

Hiba mistede sin mand under borgerkrigen i Syrien, men fandt fodfæste i et nyt fællesskab

Klima, tro og håb i Tanzania

Tag med det første hold
Globale Fortællere PLUS
til Østafrika

Fra samfunds- tjeneste til frivillig

Et langt arbejdsliv, der fik en brat og ulykkelig ende, sendte Erik ind i **Danmission Genbrug** i Tarm

Alle fredshandlinger tæller

Af Louise Buch Viftrup, formand for Danmission

Verden har brug for fredshandlinger. Små og store skridt, der former samfund og mennesker mod en mere fredelig, retfærdig og bæredygtig verden.

Verden er i dag præget af uro, krig og konflikt. Det kalder på mennesker med mod til at arbejde for fred og evner til at opbygge tillid, skabe forståelse og fremme retfærdige vilkår. Det mod og de evner findes i Danmission, sammen med vores partnere i Mellemøsten, Afrika, Asien og Danmark. Med et arbejde forankret i tro og dialog støtter Danmission fredshandlinger – både når sammenhængskraften styrkes i Syrien, når lokale beskytter mangroveskoven i Tanzania, og når

internt fordrevne får livsnødvendig hjælp i Cambodja.

Forandringer i verden sætter spor i Danmissions arbejde. Stater prioriterer i stigende grad militær oprustning frem for udvikling i det globale syd. Genbrugsmarkedet er presset af globale internetplatforme. Og på tværs af civilsamfundsorganisationer daler medlemstallene. Derfor er vi særligt stolte af, at vi i det seneste år har oplevet, at rigtig mange har valgt at blive en del af Danmissions sag som medlemmer.

På trods af de usikre vinde, der blæser i verden, betyder jeres støtte, at vi fortsat kan gøre en stor forskel sammen med vores partnere. Det kan du læse meget mere om i dette årsmagasin, som

fortæller om menneskers søgen efter fred og trøst – om Hiba, der mistede sin mand under borgerkrigen i Syrien og fandt støtte igennem Det Mellemøstlige Kirkeråd, og om Erik, der har fundet ny stolthed og fællesskab som frivillig i Danmission Genbrug i Tarm efter sin samfundstjeneste. Det kan synes småt – et enkelt menneskes sociale åndehul eller sjælefred. Men når et menneske genfinder fodfæste, håb og værdighed, sætter det varige spor.

Vi står i en brydningstid, hvor Danmissions opgave som trosbaseret organisation med særlige evner til at skabe dialog på tværs af skel, tro og livssyn er blevet om muligt endnu vigtigere. Vi er med til at sørge for, at mennesker mødes og tager ansvar på trods af svære vilkår og forskellige baggrunde, både for at beskytte naturen og for at fremme mere frie og fredelige samfund. Vi har vigtige opgaver at løfte i den kommende tid – for alle små og store fredshandlinger tæller.

Fra Syrien til Tarm bidrager din støtte som donor, frivillig, gavegiver og medlem til, at mennesker møder en fremmed med venlighed, at naturen bedre kan ånde, og at fredshandlinger skaber varige forandringer for både mennesker og natur.

Tak for din støtte.

INDHOLD

- 2 Alle fredshandlinger tæller
- 4 Årets gang i Danmission
- 6 Verden rundt med regionscheferne
- 8 Mangrovemamaerne på Zanzibar
- 11 Livsnødvendige kontanter
- 14 Data giver marginaliserede folk en stemme
- 17 "Jeg indså, at mine børn voksede op uden nogen til at støtte dem"
- 20 Året der gik i Danmission Genbrug
- 22 Fra samfundstjeneste til frivillig i genbrugsbutikken
- 26 Hvad vil du give videre?
- 27 Tæt på Tanzania med Globale Fortællere PLUS
- 31 Styrk kirken, og giv håbet videre

14 En global stemme for skoven

Danmissions app forbinder lokale stemmer på tværs af kontinenter i kampen mod ulovlig rovdrift på naturen.

22

En anden vej ind i genbrugsfællesskabet

En dom for spirituskørsel sendte Erik ind i Danmission Genbrug i Tarm. Her mødte han et fællesskab, som ikke dømmes.

17

Støt i dag, så kirkerne kan handle i morgen

Kirkepuljen støtter lokale kirker og kristne fællesskaber i at bringe evangeliet i handling, dér hvor sårbare og udsatte mennesker har allermost brug for det.

27

Mere end sightseeing

Vores første hold Globale Fortællere PLUS kom helt tæt på lokale ildsjæle, stærke kvinder og kirkens rolle i mødet med klimakrise, ulighed og polarisering.

ÅRETS GANG

Kan kirken gøre verden grønnere?

Klimabevidsthed starter ofte hos den enkelte, men vi har brug for fælles handling for at finde håb i klimakrisen. Det budskab samlede over 100 deltagere til Skaberværksaften i Aarhus, der blev afholdt i samarbejde med KFUM og KFUK, Grøn Kirke og Møllevangskirken og satte fokus på, hvordan kirken kan være en drivkraft for bæredygtig forandring.

Nyt sogneprojekt søsat

I 2025 lancerede vi sogneprojektet *Der er liv* for at fejre Skabelsestiden – perioden fra 1. september til 4. oktober, hvor kirker verden over sætter fokus på skaberværket og vores ansvar for klima og natur. Gennem små, meningsfulde handlinger inviterede vi sogne og kirker til at gøre en forskel for både mennesker og miljø med blandt andet temagudstjenester, medvandring og indsamlinger.

Fire Himmelske Dage i Silkeborg

Vi var med, da Kirkernes Folkemøde løb af stablen i Silkeborg i juni 2025. Under overskriften "Himmelske Dage – Løfter blikket" satte folkemødet fokus på fællesskab og udsyn i en tid præget af krig og polarisering. Dagene bød på god stemning i teltet og engagerende debatter om kirkens rolle i klimakampen, troens plads i udviklingspolitik og dialogens betydning i en splittet verden.

"Spirer i Tanzania" – et samarbejde med FDF

Klimakrise, krige og fattigdom. Ser man ud i verden og mod det globale syd, er det nemt som barn og ung at føle sig modløs. Derfor har FDF og Danmission sammen taget arbejdshandskerne på og lavet projektet "Spirer i Tanzania", der giver hundredvis af børn og unge en større forståelse for globale problemstillinger, samtidig med at de støtter indsatsen for natur og klima i Tanzania.

Nyt rejse- og formidlingsprogram for voksne

I starten af 2026 sendte vi det første hold *Globale Fortællere PLUS* afsted – vores nye rejseprogram for voksne. De 12 deltagere tilbragte to oplevelsesrige uger i Tanzania, hvor de mødte ildsjæle, plantede mangrovetræer med lokale på Zanzibar, besøgte den danske ambassade i Dar es Salaam og deltog i gudstjenester fyldt med farverige kangaer og fælles korsang.

Krigszoner og kaffepauser på Folkemødet

Juni er Folkemøde-tid, og igen var vi til stede i Allinge på Bornholm til samtaler, sang og debat på klipper, i telte og over kaffen. Sammen med andre kirkelige organisationer var vi medarrangør af debatter om demokrati og religion, skovrydningens konsekvenser for oprindelige befolkningsgrupper og polarisering under titlen '*Fra krigszoner til kaffepauser*'. Vi rundede af med en stemningsfuld gudstjeneste, hvor tidligere EU-kommissær Margrethe Vestager prædikede over temaet '*Hold håbet op!*'.

Flere stemmer – stærkere demokrati

Efter mere end halvandet års samtaler og refleksion på kryds og tværs i organisationen, vedtog Danmissions repræsentantskab en ny demokratisk struktur i efteråret 2025. Den skal gøre det lettere at engagere sig i foreningsdemokratiet og bringe flere stemmer i spil. Den årlige valghandling finder sted i maj og er en oplagt mulighed for alle, der vil engagere sig i kirke, udvikling og et meningsfuldt fællesskab.

Verden rundt med regions- cheferne

Af **SIGNE ATIM ALLIMADI**, regionschef for Danmission i Østafrika

Når jeg ser tilbage på 2025 i Østafrika, står de unges mod, tro og klare blik for fremtiden stærkest for mig. Jeg ankom som ny regionschef for Østafrika til Zanzibar i september – til landet, hvor jeg selv blev født, fordi mine forældre fandt beskyttelse her på flugt fra krig og ufred i Uganda. Det gjorde det særligt meningsfuldt for mig at træde ind i Danmissions arbejde for fred, værdighed og håb netop her.

Året bar præg af både udfordringer og vigtige fremskridt. Vi arbejdede på at styrke Danmissions strategiske retning i Østafrika: tydelige landestategier og programmer, stærkere lokale partnerskaber og et fornyet fokus på tro og dialog som drivkraft.

Vores kirkelige partnere spiller en nøglerolle, ikke kun i lokalsamfund, men også i den offentlige samtale om, hvordan vi bygger inkluderende,

bæredygtige og fredelige samfund. Og deres rolle styrkes, når de arbejder tæt sammen med det øvrige civilsamfund.

Valget i Tanzania blev et smertens øjeblik præget af uro og vold mod civile og blev definerende for Tanzanias udvikling og selvforståelse. Men netop dér så vi også, hvor afgørende håbets stemme er, og at vi har et stort arbejde foran os med at beskytte det rum, hvor håb kan spire.

I Kenya så vi i vores indsatser, hvordan unge, gennem dialog, miljøarbejde og kirkeligt engagement, allerede nu er med til at sætte præg på deres samfund. Det spirende håb i Kenya skal understøttes på vejen mod et valg i 2027.

2025 mindede mig om, hvorfor Danmission er her: Fordi tro kan bygge broer, fordi dialog kan dæmpe konflikter, og fordi de unge skal kunne se sig selv i kirkens fremtid.

Af **PETER HERUM**, regionschef for Danmission i Asien

Når jeg ser tilbage på 2025, står det for mig som et år præget af både store organisatoriske skridt og alvorlige kriser, som satte et tydeligt præg på vores arbejde i Asien.

mar fortsatte, samtidig med at grænsekonflikten mellem Thailand og Cambodja tvang tusindvis af mennesker på flugt og skabte store humanitære behov.

Mange cambodjanere mistede deres høst, da de måtte flygte fra deres hjem. Andre mistede deres arbejde på den thailandske side af landegrænsen, da konflikten brød ud.

Her engagerede Danmission sig, i tæt samarbejde med lokale partnere, i både større humanitære tiltag og i mindre, hurtige nødhjælpsindsatser, hvor vi delte kontanter ud til de hårdest ramte, så de kunne få dækket helt basale, livsnødvendige behov.

For mig tydeliggjorde året 2025 vigtigheden af stærke partnerskaber og lokal forankring i vores arbejde, og det viste, hvorfor det er så afgørende, at vi er til stede og kan reagere hurtigt, når krisen rammer.

En af de mest markante milepæle var sammenlægningen af Danmissions landeprogrammer i Myanmar og Cambodja, som resulterede i etableringen af Asien-regionskontoret.

En omfattende opgave, der krævede tydelig ledelse og tæt samarbejde mellem vores kollegaer på tværs af landene. Men også en virkelig spændende og meningsfuld proces at forme en sammenhængende regional tilgang, hvor vi står stærkere sammen både fagligt og strategisk – og i samarbejde med vores partnere.

Året var også præget af alvorlige humanitære kriser. Den væbnede konflikt i det nordlige Myan-

Af **KIRSTEN AUKEN**, regionschef for Danmission i Mellemøsten

Mens jeg skriver disse linjer, opholder jeg mig i Kairo i Egypten. Midlertidigt, forhåbentligt, indtil krigen i Libanon slutter eller tager en pause. Det var også min situation i begyndelsen af 2025, som for mig begyndte med, at jeg flyttede tilbage til Libanon, efter at der var indgået en våbenhvile med Israel. Jeg havde, ganske uplanlagt, opholdt mig i Egypten i fire måneder på grund af krigen i Libanon.

linje den nye regering ville lægge over for religiøse minoriteter som for eksempel de kristne. Samtidig måtte Libanon, på trods af "våbenhvilen," leve med daglige israelske angreb og truslen om en ny krig.

Sammen med Det Mellemøstlige Kirkeråd gennemførte vi indsatser, der kombinerer nødhjælp med langsigtet arbejde for at styrke sammenhængskraft, kvinders rettigheder og adgang til sundhed – ikke mindst for kvinder med handicap.

I december 2024 faldt Assad-styret i Syrien, og både Libanon og Syrien blev i 2025 præget af mange skift mellem håb og bekymring. Håb, fordi et brutalt styre var væltet i Syrien, og fordi Libanon havde fået en slags fred og en længe ventet regering, der måske kunne gøre noget ved de mange kriser. Bekymring, fordi der i Syrien var mange voldelige sammenstød, og ingen rigtig vidste, hvilken

Gennem angsten, krigen og ødelæggelsen stod det i hele 2025 meget stærkt for mig, hvordan Danmissions medarbejdere og partnere fastholder arbejdet med indsatser, der peger fremad og skaber håb. At arbejdet er vigtigere end nogensinde, og at vi ikke må give op, selv når det hele kan se meget svært og håbløst ud.

Mangrove- mamaerne på Zanzibar

Hver onsdag mødes Asha, Hanifa og en gruppe andre lokale for at plante og passe mangrovespirer på Zanzibar. For mangroveskoven er under pres fra omfattende skovrydning og klimaforandringer, og det truer de sårbare lokalsamfund langs kysten

Tekst: Sara Maarup Thomsen

Foto: Lauren Rattray

"Tidligere var der mange fisk nær kysten, fordi der var mange planter og mangrovetræer. Nu er der færre fisk, og vi må længere ud for at fange dem. Det er derfor, vi er begyndt at plante mangrovetræer – for at beskytte kysten og hjælpe naturen tilbage." Asha Ramadhan Bakari, sea moss-bonde og fisker.

Asha Ramadhan Bakari sætter en lille spire i jorden. De fine særegne blade, som kendetegner mangrovetræet, er stadig helt små. Mangrove-træer kan blive meget store, forklarer hun, men det kræver tålmodighed og vedholdenhed.

På swahili findes en talemåde, "pole pole," som løst kan oversættes til "rolig, rolig." Udtrykket er tæt sammenvævet med Zanzibars kultur. Det er mere end en talemåde, det er en slags levevis. Nogle gange må man sætte en spire i jorden og sætte sin lid til processen. For gode ting i livet tager tid.

51-årige Asha Ramadhan Bakari bor på Uzi Island, en del af øgruppen Zanzibar ud for Tanzanias østkyst. Øen er kendt for sine mangroveskove, som har stor betydning for både naturen og de mennesker, der bor her.

Mangrovetræet er nemlig et vidundertræ: Det beskytter kystlinjen mod erosion og oversvømmelser og binder samtidig op til fem gange så meget CO₂ som andre træsorter. Mangroverne, som vokser i tidevandsbæltet, er hjemsted for et væld af fisk, krabber, pattedyr og fuglearter og danner grundlaget for livet på øen.

Som mange andre på Uzi Island forsørger Asha Ramadhan Bakari sin familie ved at fiske og dyrke sea moss – en næringsrig type tang, som er en af Zanzibars største eksportvarer. Men hendes levebrød er under pres. Skovrydning, klimaforandringer og udpint jord tærer på mangroveskovenes økosystemer, og det går hårdt ud over familier, der i forvejen lever fra hånd til mund.

"Havet ændrer sig. Vandstanden stiger og kommer tættere og tættere på vores huse. Samtidig er vandet blevet varmere. Tidli-

30-årige Hanifa Faraji er skrædder og en del af ZACCA's indsats for at beskytte mangroveskoven. Hun og andre lokale planter mangrovespirer og rapporterer til myndighederne, hvis der finder ulovlig fældning sted.

gere var der mange fisk tæt på kysten, fordi der var mange planter og mangrovetræer. Nu er der færre fisk, og vi må længere ud for at fange dem. Det er derfor, vi er begyndt at plante mangrove-træer – for at beskytte kysten og hjælpe naturen tilbage," forklarer Asha.

Passer spirer i mangrove-vuggestuer

Asha Ramadhan Bakari er en del af Zanzibar Climate Change Alliances (ZACCA) indsats for at engagere lokalsamfundet i naturbeskyttelse. Indsatsen, som Danmission støtter, skal både genoprette mangroveskoven og skabe nye indtægtsmuligheder for de mennesker, der lever med og af den, forklarer Mahfoudh Haji, ZACCA's direktør.

"Uzi Island er ramt af massiv skovrydning, og det har store konsekvenser for lokalsamfundet. De naturressourcer, som mange tidli-

gere levede af, forsvinder. Det gør det svært for familierne at få hverdagen til at hænge sammen. Når der ikke er andre indtægtsmuligheder, fortsætter fældningen," fortæller han.

Det mærker Hanifa Faraji, som står i sin neongule trafikvest midt i en miniskov af små spirer. Hanifa er 30 år, skrædder og mor til tre, og sammen med Asha mødes hun og andre lokale hver onsdag for at plante og passe spirerne i "mangrovevuggestuerne."

Også Hanifa er bekymret for fremtiden – ikke kun for sig selv og sine tre børn, men for hele øen. Uden mangroverne æder havet sig langsomt ind på kysten. Fiskene mister deres levesteder, og det betyder mindre fangst og færre indtægter.

"Hvis vandstanden fortsætter med at stige, kan vi ikke blive ved med at bo her. Det er her, jeg er

fra, og det er svært at forestille sig at miste det sted, jeg er født og opvokset,” siger hun.

Kæmper for de kommende generationer

Særligt kvinder og børn er sårbare over for skovrydningen, fortæller Mahfoudh Haji fra ZACCA. Kvinder på Zanzibar møder strukturelle barrierer på arbejdsmarkedet, og mange har lavere indkomster og færre muligheder end deres ægtefæller af det modsatte køn. Derfor er det også særligt kvinder, indsatsen er rettet mod.

”Målet er at give dem viden, kompetencer og en stærkere stemme, så de kan skabe en stabil indkomst og bedre muligheder for deres familier,” fortæller han og peger op på bistadet i trækronen over sit hoved. Med hjælp fra ZACCA og Danmission får kvinderne bistader og uddannelse i at holde bier, forklarer han, så honningproduktionen kan give en stabil indtægt uden at skade skoven.

Selvom arbejdet ikke er let, og både højvande og ulovlig skovhugst jævnligt spænder ben, giver kvinderne ikke op, fastslår Asha.

”Vi vil fortsætte arbejdet. Vi vil lære de unge, hvordan man planter og passer mangrover. Det handler ikke kun om at plante træer, men også om at passe på dem.”

Den afrikanske sol brænder hende i nakken, mens hun nænsomt trykker endnu en spæd plante i mudderet. Ashas hænder arbejder i et roligt tempo – pole pole – og planter spiren i en skrå vinkel, så tidevandet ikke får bugt med den, inden rødderne får rigtigt fat. Omkring hende står gruppen i de neongule trafikveste samlet om at beskytte deres hjem, én spire ad gangen.

Fem måder, mangrovetræet hjælper på:

- **Kystsikring:** Træets tætte rodnet beskytter kysten mod erosion og oversvømmelser.
- **Biodiversitet:** Rodnettet og trækronerne skaber livsvigtige levesteder for fugle, fisk og andre smådyr.
- **Indkomst:** Mangroven giver mad, brænde og indkomst til gavn for lokalbefolkningen.
- **Klima:** Mangroven kan binde store mængder CO₂ – op til fem gange mere end tropiske skove.
- **Sundhed:** Mangroveblade og -rødder anvendes mod forskellige sygdomme som f.eks. malaria.

Når du køber et gavebevis på 50 kroner, kan vi plante fem nye mangrovetræer til gavn for både naturen og lokalbefolkningen i Kenya og Tanzania.

Læs mere her:

Livsnødvendige kontanter

Da kampe mellem Thailand og Cambodja brød ud i sommeren 2025, flygtede tusinder af familier fra landsbyer langs grænsen. Med støtte fra Danmissions Katastrofefond får familier kontanter til at købe mad og medicin og stable hverdagen på fode igen

Af Kirstine Thye Skovhøj, freelance journalist
Foto: Sovanvatey Khuon

Mange cambodjanere frygter, at konflikten blusser op på ny, så de igen bliver tvunget på flugt.

I en lille landsby i det nordlige Cambodja, tæt på grænsen til Thailand, sidder 23-årige Savi Savin med sin nyfødte datter i armene. Få måneder tidligere blev deres dagligdag afbrudt af eksplosioner.

En gammel grænsestrid mellem Thailand og Cambodja blussede op igen i maj 2025 og udviklede sig til de alvorligste kampe mellem de to lande i mere end et årti. Konflikten tvang tusindvis af mennesker på flugt fra deres hjem i grænseområderne i det nordlige Cambodja.

Den unge mor måtte flygte med sin lille datter, der på det tidspunkt kun var 12 dage gammel, og hendes femårige søn. Det var midt i høstsæsonen, så de efterlod både afgrøder, husdyr og ejendele uden vished om, hvornår de igen kunne vende hjem, men med den nedslående viden, at høsten - og deres levebrød - ville gå tabt.

Mange familier søgte midlertidigt tilflugt i lejre og buddhistiske pagoder, før de senere kunne vende tilbage til deres landsbyer.

Og selvom en våbenhvile blev indgået i slutningen af december 2025, lever mange fortsat med usikkerhed, frygt og store økonomiske konsekvenser efter konflikten.

Konter giver familierne mulighed for selv at vælge

Når kriser opstår, gør Danmissions Katastrofefond det muligt at yde akut støtte gennem lokale partnere. I det nordlige Cambodja har Danmission uddelt kontantstøtte til 225 fordrevne familier i de konfliktramte områder.

De har modtaget konter, så de selv kan prioritere deres mest akutte behov. For mange familier er det afgørende i en situation, hvor både deres hjem og levebrød er blevet ramt af konflikten.

"Nogle mangler ris og medicin, andre har brug for brændstof til transport eller penge til børnenes skolegang. Kontantstøtten giver dem mulighed for selv at prioritere det, der er mest nødvendigt," fortæller Suphon Peek, der er administrerende direktør for Ponlok Khmer, Danmissions lokale partner.

For den unge mor Savi Savin og hendes to børn betyder hjælpen, at familien igen har mulighed for at købe det mest nødvendige. Pengene skal bruges på ris og modernælkserstatning til Savi Savins lille pige, men også på skoleudgifter til hendes femårige søn og medicin til familien.

Hos en anden familie i Preah Vihear-provinsen betyder hjælpen fra Katastrofefonden blandt andet, at deres børn kan fortsætte i skole. Familien boede en måned i en midlertidig flygtningelejr, og da de vendte hjem, var også deres afgrøder ødelagte. Uden indtjening på afgrøder, ingen penge at leve for.

Derfor er konter livsnødvendige for dem. En del af støtten skal bruges på skolegang til de to børn, mens resten bliver sparet

"Jeg håber, at vi bare kan få lov til at leve et normalt liv uden frygt."

Suphea, modtager af hjælp fra Danmissions Katastrofefond

Savi Savin vil bruge pengene fra Katastrofefonden på mad til familien og modernælkserstatning

op til en rejse til Siem Reap, hvor faren i familien håber at få udskiftet den benprotese, han har haft siden en alvorlig arbejdsulykke i 2017.

”Vi håber bare på et normalt liv igen”

I forbindelse med en uddeling modtager en familie typisk omkring 110 dollars, svarende til cirka 700 kroner.

Peter Herum, Danmissions regionschef i Asien, fortæller, at der ligger et grundigt forarbejde bag uddelingen af støtten. Det finder sted i samarbejde mellem Danmissions lokale partner Ponlok Khmer, lokale myndigheder og landsbyledere.

”Vi arbejder ud fra internationale humanitære standarder, hvor familierne bliver udvalgt på bag-

grund af deres konkrete behov, så hjælpen når frem til de mest sårbare,” fortæller Peter Herum og uddyber:

”Familierne er registreret på detaljerede lister, og modtagerne kvitterer både med underskrift og tommelfingeraftryk. Samtidig taler vores partner med familierne om at prioritere pengene til basale behov som mad, skole og sundhed.”

I landsbyerne tæt på grænsen præger usikkerheden stadig hverdagen. Mange frygter, at kampe igen vil blusse op, og familier kæmper fortsat med både økonomiske og menneskelige konsekvenser efter konflikten.

Usikkerheden sidder stadig dybt i 57-årige Suphea, som også har modtaget hjælp fra Katastrofe-

fonden. Hun fortæller, hvordan hun under konfliktens start blev vækket af lyden af F16-fly, en eksplosion og en landsby i panik. Beboerne i landsbyen råbte til hende, at hun skulle samle sin familie og flygte.

Selvom de undslap uskadt, og nu er vendt tilbage til landsbyen igen, sover hun stadig uroligt om natten af frygt for, at familien igen må flygte.

”Hjemmet føles ikke trygt på samme måde længere. Der er ikke den samme ro og varme, og vi er stadig bange for, at konflikten blusser op på ny. Jeg håber, at vi bare kan få lov til at leve et normalt liv uden frygt,” siger hun.

Danmissions Katastrofefond

Katastrofefonden støtter både akut nødhjælp og vedvarende basale behov, herunder varme måltider, hygiejneartikler og brændstof, så familier kan få adgang til lys og varme i midlertidige boliger.

Støtten gør det muligt både at reagere hurtigt i akutte situationer og at fastholde en indsats i tiden efter, hvor stabilitet og social sammenhængskraft er afgørende.

På den måde kombinerer vi akut nødhjælp med støtte til vedvarende lokale behov som levebrød, uddannelse og lokal dialog for at styrke lokalsamfunds modstandskraft og forebygge konflikter. Det er med til at skabe værdi, der rækker ud over den enkelte familie.

Data giver marginaliserede folk en stemme

Danmission har i samarbejde med Københavns Universitet udviklet en app, der ikke blot kortlægger ulovlig skovhugst og minedrift, men også forbinder lokale stemmer på tværs af Asien, Afrika og Mellemøsten

Tekst: Mathias Stampe Grønborg
Foto: Antoine Raab

Træerne må lade livet. Jorden bliver endevendt og udnyttet til ulovlige udgravninger, mens planter og biodiversitet i stigende grad forsvinder.

Sådan er billedet i flere af verdens skove, hvor der lige nu er rovdrift på naturressourcerne.

I 2025 alene mistede Cambodia mere end 64.000 hektar skov – et areal større end Bornholm. Danmission har, i samarbejde med

Københavns Universitet og lokale partnere, udviklet en app, der hjælper lokalbefolkninger med at overvåge, dokumentere og forhindre yderligere ødelæggelser.

Appen skaber et fælles datagrundlag på tværs af lande og et samarbejde, hvor data kan omsættes til viden og handling både lokalt og globalt. Appen har været i brug i Cambodia siden 2014, i Libanon og Myanmar siden 2025 og er under udvikling i både Tanzania og Kenya.

Et folk mister sin historie

For oprindelige folk i Cambodia er skoven tæt forbundet med deres kultur. Den rummer deres religion, deres levevilkår og deres identitet, ja, deres historie.

31.000

indberetninger gennem appen i Cambodja i 2024.

De er typisk animister og tror på, at naturen er besjælet og beboet af ånder.

I 2016 blev Prey Lang-skoven fredet efter mange års pres fra lokalbefolkningen og det internationale samfund. Trods fredningen tager de ulovlige aktiviteter i skoven til, og træfældning, minedrift og krybskytteri vinder indpas selv dybt inde i den ellers ufremkommelige regnskov.

"Oprindelige folk har bevaret skoven i årtusinder i kraft af deres levevis. Men den er udfordret af ulovlig skovhugst. Tropiske skove rummer også en stor del af verdens plante- og dyrearter, og når levesteder som disse ødelægges, risikerer mange arter at uddø.

Samtidig eroderer jorden uden træerne, hvilket øger risikoen for oversvømmelser i regntiden," fortæller Ida Theilade, professor ved Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning ved Københavns Universitet og del af app-samarbejdet.

Også seniorrådgiver i Danmission Ernst Jürgensen er bekymret. Ud over konsekvenserne for natur- og dyreliv svækker skovhugsten samhørighed blandt oprindelige folk og mindske forbindelsen til deres historie og identitet.

"De yngre generationer kommer ikke med ind i skoven på samme måde som tidligere, fordi flere af de hellige steder, hvor deres forfædre har udøvet deres tro igennem generationer, ikke længere eksisterer. Derved bliver en leve-måde og en trospraksis, der har eksisteret i hundredvis af år, langsomt ødelagt," forklarer han.

Lokalsamfund som indsamlere

Bevæbnet med appen tager frivillige på patruljer i de berørte områder. Her observerer, kategoriserer og dokumenterer de træer, planter, dyreliv – og ulovlige aktiviteter direkte på deres telefoner. Den metode kaldes 'borgerdrevet dataindsamling', hvor lokalsamfundene selv monitorerer og noterer udviklingen i deres områder.

På den måde får de, der er mest påvirkede af den negative udvikling, også mulighed for at spille en vigtig rolle. Det er en relativt billig, men enormt effektiv me-

Hvad er borgerdrevet dataindsamling?

Borgerdrevet dataindsamling er typisk et samarbejde mellem lokalsamfund og forskere, hvor lokale indsamler data om deres eget økosystem. Denne data kan så bruges til at dokumentere udfordringer og udviklinger. Det er for eksempel blevet brugt i England, hvor borgere i hele landet tager vandprøver af deres floder for at understøtte forskning og dokumentere vandforurening.

Eller som i Cambodja, hvor Danmission støtter lokale i at observere ændringerne i deres skove og giver dem en platform og et vidensgrundlag, der hjælper dem til at gøre en forskel.

64.000

hektarer skov forsvandt i Cambodja alene i 2025.

Over **300.000** hektarer
skovareal er forsvundet i Cambodja mellem 2020 og 2025.

tode, for den giver adgang til de nyeste data lynhurtigt. Det hele bliver samlet i datasæt, der dokumenterer naturområdernes egentlige tilstand: At ressourcerne bliver færre, og den ulovlige rovdrift bliver værre.

Informationerne bliver derefter verificeret af forskere ved Københavns Universitet, for eksempel gennem satellitbilleder, og bruges til at skabe opmærksomhed hos myndigheder og offentlighed.

"Med data fra indsamlingerne som rygstøtte kan de frivillige få opmærksomhed, der i nogle tilfælde får regeringen til at indsatte flere skovpatuljer, fordi det tydeligt fremgår, at der sker voldsomt store mængder ulovlig skovhugst," forklarer Ernst Jürgensen.

Livsfarlig skovtur

Men det er langt fra altid, at informationen leder til reel handling. For selvom man skulle tro, myndighederne ville være positivt stemt over for nye informationer, vil de helst ikke anerkende dem. Og det er der en simpel grund til.

"Dataene viser tydeligt, at der ikke bliver gjort nok for at beskytte naturområderne, og den type kritik vil de helst undgå. Samtidig er det ofte regeringen selv, der sælger dele af deres beskyttede natur, og det har de jo på ingen måde lyst til at erkende eller fremvise," fortæller Ernst Jürgensen og fortsætter:

40 %

af den fældede skov
i 2023 skete i fredede
naturområder.

"Det vigtigste ved den her app er, at vi kan give lokale, marginaliserede og udsatte mennesker en stemme. En mulighed for at blive hørt, selv når autoriteter ikke ønsker at høre dem."

For de frivillige er patruljerne dog ikke bare en 'skovtur'. Patruljerne havde i starten stor succes med at stoppe mindre grupper af ulovlige skovhuggere, men modtrækket mod de organiserede patruljer har været, at skovhuggerne selv har organiseret sig og samlet sig i større grupper.

Når grupperne nu mødes, bliver der raslet med ord, næver og i nogle tilfælde våben, for i mellemtiden er skovhuggerne også blevet bevæbnet med hjemmelavede håndpistoler og rifler.

"Vi oplever desuden oftere, at de ulovlige grupper er så påvirkede af euforiserende stoffer, at de bliver aggressive og utilregnelige.

Det øger kun faren for de frivillige og er med til at optrappe konflikterne," forklarer Ernst Jürgensen.

En vigtig mission

Selvom app-samarbejdet mellem de lokale, Danmission og Københavns Universitet ikke kan løse det hele, er der en tro på, at lokalt funderet data kan skabe global forandring.

"Det er en af de få muligheder, lokalsamfund har for at forsøge at holde det internationale samfund op på biodiversitetsforpligtelserne. Selv lokale data kan spille en rolle i at vise tendenser på den globale scene. En af appens store styrker er, at den kan tilpasses forskellige landes kontekster. På den måde håber vi at skabe en fælles global indsats for biodiversitet og naturbevarelse," forklarer Ernst Jürgensen og afslutter:

"Vi håber, at vi kan gøre livet og hverdagen lettere for de lokale og oprindelige folk, der alt for ofte bliver ramt, negligeret og ignoreret."

21 %

af Prey Lang-skovens
samlede areal er
forsvundet på 25 år.

"Jeg indså, at mine børn voksede op uden nogen til at støtte dem"

Efter sin mands forsvinden gled Hiba Marwan Mousleh langsomt ud af det liv, hun kendte. Årene forløb i en tåge, mens hun ledte efter livstegn fra ham i syriske fængsler. Først da hun blev en del af Det Mellemøstlige Kirkeråds workshops om sundhed og psykosocial støtte, begyndte hun igen at finde fodfæste

Tekst: Rim Haydamous og Sara Maarup Thomsen

Hiba Marwan Mousleh var gravid med sin yngste søn, da hendes mand forsvandt.

Tolv år senere – efter 13 års borgerkrig og blot 11 dages kup – vågnede Hiba Marwan Mousleh til nyheden om, at Assad-regimet var faldet. Præsidentpaladset stod i brand, mens syrerne jubede i gaderne. Politiske fanger blev løsladt, og flygtninge kunne igen sætte kursen hjem.

Hiba Marwan Mouslehs spinkle håb om, at hun ville gense sin mand, som havde siddet fængslet gennem alle disse år, var allerede slukket. Men hendes sønner, 12-årige Mohamed, 14-årige Jawad og 15-årige

ge Jamal, sad klistret til fjernsynsskærmen og spejdede efter deres far blandt fangerne, der vaklede ud af regimets hermetisk lukkede torturfængsler.

"Jeg havde forberedt mig på, at min mand måske ikke længere var i live. Men mine børn håbede stadig," fortæller Hiba Marwan Mousleh.

De første år efter sin mands forsvinden husker Hiba kun i glimt. Uden held opsøgte hun lokale domstole og myndigheder for at lede efter spor efter ham i retsvæsenet og fængslerne. Nogle dage nåede hun ikke engang hjem igen, men blev vækket på gaden af sin familie, der måtte bringe hende tilbage i sikkerhed.

"Jeg var isoleret fra verden. Min familie måtte træde til og hjælpe, for jeg var ude af stand til at tage mig af mig selv og min yngste søn, og jeg husker faktisk næsten ikke hans første leveår," fortæller hun.

En dag gik det op for hende, hvor desperat hendes børn manglede ikke bare deres far, men også deres mor.

"Jeg indså, at mine børn voksede op uden nogen forældre til at støtte dem. Så besluttede jeg at søge psykisk hjælp."

Plads til sundhed og værdighed

Hiba Marwan Mousleh er én af over 100 syriske kvinder fra lokalsamfund i hovedstaden Damaskus og landdistrikter omkring hovedstaden, der har deltaget i workshops om sundhed og psykosocial støtte organiseret af Danmissions lokale partner Det Mellemøstlige Kirkeråd (MECC).

På workshoppene får kvinderne psykosocial støtte og viden om både fysisk og mental sundhed – alt fra mammografier, ernæring og medicin til stresshåndtering.

Den slags samtaler er langt fra en selvfølge i Syrien, hvor kvinders velvære og værdighed længe har måttet vige pladsen for ren overlevelse, fortæller Lily Hjeir, der er projektleder i Det Mellemøstlige Kirkeråd.

"Syriske kvinder lever med enorme udfordringer: fattigdom, isolation og smerte efter årtiers ufred. Vores indsats fungerer som en livline og genskaber værdighed gennem adgang til basal sundhedspleje, mad og hygiejneartikler, som mange ellers må undvære," siger hun.

På workshoppene bliver kvinderne rustet til selv at være ressourcepersoner, der kan give viden videre til andre familier. De besøger hver fem familier i deres nærområde for at dele information og registrere medicinske behov, som de efterfølgende rapporterer tilbage til MECC.

Herefter har projektteamet og sundhedspersonale uddelt 500 hygiejnekits, 1.000 fødevarepakker og 500 medicinkits til i alt 600 kvinder i lokalsamfund,

"Jeg var isoleret fra verden. Min familie måtte træde til og hjælpe, for jeg var ude af stand til at tage mig af mig selv og min yngste søn, og jeg husker faktisk næsten ikke hans første leveår."

Hiba Marwan Mousleh, deltager i Det Mellemøstlige Kirkeråds workshops

hvor sundhedsvæsenet er svækket, og basale ydelser er uden for rækkevidde for mange familier.

"På den måde er det en helhedsorienteret tilgang, der både styrker kvindernes modstandskraft og imødekommer konkrete fysiske og økonomiske behov i familierne," fortæller Lily Hjeir.

Et plaster på såret

For Hiba Marwan Mousleh blev forløbet et vendepunkt. Et rum til at hele og et fysisk og mentalt "plaster på såret", forklarer hun.

"Jeg lærte at slappe af, tage vare på mig selv og elske mig selv igen, så jeg også kunne tage mig af og elske mine børn. Jeg skrev noter om det, lægerne fortalte under sessionerne, og læste dem igen, når jeg kom hjem. Jeg begyndte at bruge de øvelser, vi lærte, til at håndtere stress, og de virkede," fortæller hun.

I den usikre tid efter Assad-regimets fald blev det tydeligt for Hiba, at hendes mand sandsynligvis ikke ville vende tilbage. Netop i den periode blev støtten afgørende, fortæller hun.

"Det var især hårdt at høre om, hvordan fanger blev tortureret i fængslerne, og forestille mig, hvad min mand måske havde gennemlevet. Men jeg lærte, hvordan jeg kunne forholde mig til den erkendelse og leve videre."

I dag er Hiba Marwan Mousleh stadig ved at samle stumperne af det liv, der kollapsede, da hendes mand forsvandt. Hun og Syrien står sammen i et vadeded. For selvom en ny regering har konsolideret sig selv, er fremtiden for syrerne fortsat usikker.

"Dér, hvor formelle institutioner er svækket eller helt brudt sammen, kan de træde til. De sikrer adgang til nødhjælp og støtter mennesker, der risikerer at blive efterladt i et system helt uden beskyttelse."

Og selvom indsatsen ikke ændrer Syriens store strukturelle udfordringer, gør den en konkret forskel for kvinder som Hiba, der kan genvinde fodfæstet i en usikker tid.

"Når vi støtter kvinder fysisk og mentalt i deres helingsproces, handler det ikke kun om sundhed, men om ret-

tigheder og deltagelse. Vi arbejder med en tilgang, som giver kvinderne mulighed for at tage ansvar for sig selv, deres familier og deres lokalsamfund, også længe efter den konkrete hjælp er givet," siger Kirsten Auken og fortsætter:

"Det er vigtigt for at genopbygge både modstandskraft og social tillid i et samfund, der i årevis er blevet revet fra hinanden."

Vil landets nuværende overgangspræsident, den tidligere islamist Ahmed al-Sharaa, indfri løfterne om fred, demokrati og beskyttelse af minoriteter? Kan den nye regering holde sammen på landet, eller risikerer etnisk, religiøs og sekterisk splittelse endnu engang at kaste syrerne ud i ufred og borgerkrig?

Sammenhængskraft på tværs af skel

I et Syrien præget af usikkerhed og svækkede institutioner spiller civilsamfund og religiøse aktører en central rolle, mener Kirsten Auken, regionschef for Danmission i Mellemøsten.

Det Mellemøstlige Kirkeråd i Libanon og Syrien

Danmission arbejder i Syrien og Libanon gennem Det Mellemøstlige Kirkeråd, en regional økumenisk organisation, der samler kirker i Mellemøsten og har mange års erfaring med humanitært og socialt arbejde.

Med støtte fra Danmission gennemfører MECC sundhedsskoles og giver psykosocial støtte til 100 kvinder i udsatte områder i Syrien. De 100 kvinder besøger hver især fem familier i deres lokalsamfund for at dele deres nye viden, registrere relevante behov og bidrage til, at MECC senere kan uddele medicin, føde- og hygiejnepakker til i alt 600 kvinder i deres nærområde.

Stor åbningsfest i Hjørring

I maj kunne Danmission Genbrug i Hjørring fejre en stor milepæl: åbningen af deres nye butik på Frederikshavnsvej. Efter en måneds intensiv renovering stod lokalerne klar, og begivenheden blev fejret med manér. Borgmester Søren Steen Smalbro klippede snoren, og resten af dagen bød på kaffe, kage og masser af glade kunder, der lagde vejen forbi den nye butik.

Genbrugssøndag samler i Helsingør

I Helsingør har Danmission Genbrug skabt et nyt og populært koncept: Genbrugssøndag. Her holder butikken ekstraordinært åbent og inviterer indenfor til temadage fyldt med gode fund, hygge og inspiration.

Ved tidligere Genbrugssøndage har der for eksempel været juletema med stor juleudstilling, hjemmebag og hemmelige pakker samt et forårstema med pavilloner, gode tilbud og påskepynt. Initiativet har både tiltrukket nye kunder og flere frivillige til fællesskabet.

Facebookkursus giver butikkerne værktøjer

Hvordan laver man opslag, der bliver set? Hvilke billeder og videoer virker bedst? Og hvordan bruger man Facebook til at trække kunder og frivillige til butikken? Det var nogle af de spørgsmål, 10 genbrugsbutikker i Randersområdet dykkede ned i til Facebookkursus for frivillige.

Deltagerne fik konkrete værktøjer til strategisk brug af Facebook for at styrke butikkernes synlighed og fortælle alle de gode historier om genbrug, fællesskab og frivillighed.

Fællesskab og faglighed på lederseminar

I april var ledere fra Danmissions genbrugsbutikker samlet i Nyborg til en dag med inspiration, erfaringsudveksling og nye idéer til hverdagen i Danmissions butikker.

Programmet spændte bredt – fra oplæg om trivsel og konflikthåndtering til indretning, nye kassesystemer og arbejdet med at engagere frivillige i butikkerne. Som altid var der også plads til gode grin og gensyn, samtaler på tværs og kåring af årets udstilling, hvor Rønde løb med sejren for deres fantasifulde Tour de France-tema.

Ny selvbetjeningsbutik i Brønderslev

I oktober åbnede en helt særlig butik i Brønderslev. Danmission Genbrug har nemlig overtaget Frelsens Hærs selvbetjeningsbutik, som dermed blev den første selvbetjeningsbutik i Danmission-regi.

Med åbent alle dage fra kl. 8–20 og mulighed for selvscanning får kunderne en mere fleksibel genbrugsoplevelse, hvor de kan handle, når det passer dem – også uden for de normale åbningstider.

1853 gange tak

Der er fart på i Danmissions genbrugsbutikker i disse år. Genbrug har aldrig været mere populært, og konkurrencen vokser. Alligevel står Danmissions butikker stærkt takket være de 1853 frivillige, der hver dag fylder vores genbrugsbutikker med kreativitet, engagement og lyst til at gøre en forskel.

I årets løb har butikkerne skabt nye initiativer, åbnet døre og fundet kreative måder at invitere kunder og flere frivillige ind i fællesskabet.

Fra samfundstjeneste til frivillig i genbrugsbutikken

En dom for spirituskørsel og et langt arbejdsliv, der fik en brat og ulykkelig ende, sendte Erik Jensen direkte ind i fællesskabet i Danmission Genbrug i Tarm. Selvom han nu har aftjent sin samfundstjeneste, har han valgt at fortsætte i butikken som frivillig

Tekst: Kirstine Thye Skovhøj, freelance journalist

Foto: Jonas Legarth

En lille hvid trehjulet kabinescooter med 69-årige Erik Jensen bag rattet svinger ind på parkeringspladsen bag Danmission Genbrug i Tarm i Vestjylland. Bagpå er en murerbalje og en grøn plastikkasse spændt fast med elastiksnor, fyldt med en murerske, et pudsebræt og en malerbakke.

Det meste af sit liv har Erik Jensen arbejdet som murer. En faglighed, han har båret med sig ind i genbrugsbutikken fra første dag, han mødte ind for at aftjene de 40 timers samfundstjeneste, han er blevet idømt.

”Jeg havde egentlig aldrig tænkt, at jeg skulle arbejde i en genbrugsbutik, men nu synes jeg, at det har været fint at være her i samfundstjeneste, og jeg har valgt at blive som frivillig en dag om ugen. Der er nok at lave her,” siger Erik Jensen, mens han løfter baljen ned fra kabinescooteren.

Flere af Danmissions genbrugsbutikker har mennesker i samfundstjeneste, og i Tarm har man gennem mere end 10 år haft et samarbejde med Kriminalforsorgen, fortæller Karin Heide, der er frivillig butiksleder på trettende år:

”Det er en god hjælp at have folk i samfundstjeneste. Nogle kan for eksempel have en særlig viden om elektronik, være gode til at reparere ting, og så har mange af dem også en god fysik. Det betyder, at de kan hjælpe med tungere opgaver, som nogle af vores egne frivillige kan have svært ved.”

Samfundstjeneste er et alternativ til fængselsstraf, hvor dømte udfører ulønnet arbejde i deres fritid hos for eksempel almenyttige organisationer. Hos Danmission Genbrug i Tarm, der tæller 400 kvadratmeter butik og 59 frivillige, tager de flere gange om året

“Det er en god hjælp at have folk i samfundstjeneste. Nogle kan for eksempel have en særlig viden om elektronik, være gode til at reparere ting, og så har mange af dem også en god fysik.”

Karin Heide, der er frivillig butiksleder

imod mennesker i samfundstjeneste, og her bliver hænder som Erik Jensens hurtigt en del af hverdagen.

Brat afslutning på et langt arbejdsliv

Erik Jensen har efterhånden vænnet sig til at køre til og fra arbejdet i genbrugsbutikken i den lille kabinescooter frem for sin bil, men hverken den eller tjansen i genbrugsbutikken var en del af den forestilling, han gjorde sig om de sidste år af sit arbejdsliv.

Et arbejdsliv, der fik en brat ende, da han på vej hjem fra en hygge-

lig aften i venners lag kørte galt med alkohol i blodet.

”Jeg kørte på landevejen fra Borris, og så må jeg have rodet med radioen. Bilen havnede i grøften. Det næste, jeg kan huske, er, at der står to uniformerede betjente uden for bilen,” siger Erik Jensen.

Det var en soloulykke, og ingen kom noget til. Politiet foretog en alkometertest på stedet, og en måned senere blev han frakendt kørekortet i fem år. Herefter gik der et helt år med at afvente, at hans sag kom for retten. Et år, hvor Erik Jensen ikke kunne

passe sit arbejde, for uden kørekort kunne han ikke køre den bil, som er afgørende i jobbet som murer – og han sagde op.

“Det var egentlig et forfærdeligt år. Jeg vidste ikke helt, hvad der skulle ske. Jeg vidste bare, at uden et kørekort, er det umuligt at komme på arbejde herude. Jeg gik bare derhjemme og afventede dommen,” forklarer Erik Jensen.

Dommen lød på en bøde på 14.500 kroner og 40 timers samfundstjeneste.

Gevinst for butikken

I Tarm har man omkring to-tre personer i samfundstjeneste om året – typisk aftjener de mellem 40 og 200 timer.

Langt de fleste har et job, de skal passe ved siden af, men sådan var det ikke for Erik Jensen. Han valgte at gå på pension, efter han blev frakendt sit kørekort og stod med et liv, der var vendt på hovedet, 40 timers samfundstjeneste og begrænset mobilitet.

Kriminalforsorgen præsenterede ham for tre mulige steder. Han kunne have valgt KFUM's Soldaterhjem i Borris tættere på hjemmet, men valget faldt på butikken i Tarm.

“Da jeg skulle træffe beslutningen, betød det noget for mig, at det ikke var for tæt på, hvor jeg bor. For jeg havde ikke lyst til at forklare mig. Det har ændret sig lidt. Nu er det fint,” siger Erik Jensen.

Han går ind i baglokalet, hvor butiksleder Karin Heide møder ham, og de får vendt dagens opgaver.

Da han første gang trådte ind i butikken sammen med en socialrådgiver fra Danmarks Fængsler, var det også for at mødes med Karin.

“Det er en måde at få tiden til at gå, og så kommer jeg hjemmefra én af ugens syv dage. Det er også fint, at jeg kan hjælpe her og være med til at gøre en forskel,” fortæller Erik Jensen, der blev frivillig i Danmission Genbrug i Tarm efter aftjent samfundstjeneste.

“Jeg sagde, at jeg kan lave alt. Det er jeg så også kommet til. Jeg har været selvstændig murer i 32 år og haft 14 mand i gang. Men jeg havde egentlig ikke forestillet mig, at jeg skulle gå og lave murerarbejde i en genbrugsbutik,” siger Erik Jensen med et lille smil og kigger på Karin Heide:

“Det har været en gevinst for butikken, at Erik kan lave så mange forskellige ting. Han har bygget skillerum mellem afdelinger, pudset bygningens sokkel og repareret murværket udvendigt. Det havde været en stor udgift, hvis vi skulle købe os til det,” siger hun anerkendende.

Matchmaking med Danmarks Fængsler

Som butiksleder står Karin Heide for kommunikationen med Danmarks Fængsler – både før og

imens en person er i samfundstjeneste.

“Jeg synes, at samarbejdet med dem fungerer godt. Vi har altid et afklaringsmøde med en socialrådgiver og den dømte for at se, om vi er et match. Inden da har Danmarks Fængsler foretaget en screening af den dømte og vurderet, om vedkommende vil fungere i en genbrugsbutik som vores.”

Ingen af de personer, der er godkendt til samfundstjeneste i butikken, er dømt for grov kriminalitet. Størstedelen – 98 procent – er mænd, og mange kommer ikke fra lokalområdet, fordi de ikke ønsker at aftjene deres samfundstjeneste i deres nærområde.

“Vi ved aldrig, hvad klienten er dømt for, og vi får det kun at vide, hvis personen selv vælger at for-

tælle os det,” siger Karin Heide og forsætter:

“Nogle har dasket til et familie-medlem til en familiefest, andre

har solgt stoffer, og nogle har kørt spritkørsel. De kommer her for at brænde deres timer af, og vi gør vores for, at det bliver en god oplevelse for alle parter. Når de er faldet til, vælger de fleste selv at fortælle, hvad de er dømt for.”

Ved det første møde med den dømte og socialrådgiveren vurderer Karin Heide, om det er sandsynligt, at personen kan indgå i butikkens dagligdag. Kun få gange har der været grus i maskineriet.

“Vi har haft personer, der ikke overholdt mødetiderne, én, der kom og gik, som det passede ham, og vi har haft en enkelt, der bare ikke ville lave noget. Men langt de fleste er vi glade for at have her,” siger hun.

Plads i fællesskabet

Anna Kirstine Madsen, der har været frivillig i butikken i godt 20 år, ser stor gensidig værdi i at have mennesker i samfundstjeneste.

“Jeg synes altid, at vi opnår en fin forståelse for hinanden. De kom-

mer her som voksne mennesker med en straf, der skal afsones,” siger hun og overvejer sine ord:

“Det ændrer ikke stemningen, når de er her. De, der kommer, er altid høflige og venlige, de er ikke til besvær eller en belastning. Vi har glæde af dem, og de viser også, at de er glade for at være her. De er altid med til frokost- og kaffepauser, og vi inkluderer dem i vores fællesskab.”

For butiksleder Karin Heide er det at have dømte i samfundstjeneste også en gensidig transaktion, der både kommer samfund, den dømte og genbrugsbutikken til gavn:

“Vi hjælper med at løse en samfundsopgave ved at have mennesker i samfundstjeneste, så der sidder færre i fængslerne. Men jeg ser det også som et udtryk for den næstekærlighed og medmenneskelighed, som vores butik og organisation er rundet af. Vi dømmer dem ikke.”

Samfundstjeneste i genbrugsbutikker

Dømte kan aftjene samfundstjeneste i almen-nyttige organisationer som genbrugsbutikker. Her udfører de ulønnet arbejde, for eksempel sortering og praktiske opgaver i butikken.

Samfundstjenesten foregår i fritiden og tilrettelægges i samarbejde med Danmarks Fængsler, som fører tilsyn og godkender arbejdsstedet. Det er gratis at være samfundstjenestested, og den dømte skal ikke have løn.

Omkring 25 procent af Danmissions 67 genbrugsbutikker har et samarbejde med Danmarks Fængsler.

Kilde: Danmarks Fængsler og Danmission

Hvad vil du give videre?

DANMISSION

Vi sætter alle sammen spor – i mennesker, i fællesskaber og gennem det, vi giver videre.

Med et testamente kan du lade din tro og din næstekærlighed leve videre, også den dag, du ikke selv er her længere.

For når du betænker Danmission, er du med til at skabe håb dér, hvor livet er skrøbeligt:

Du hjælper børn og voksne ramt af krig og katastrofer. Du er med til at skabe fred og forsoning dér, hvor splittelsen ellers tager over. Og du gør en forskel for kirker og kirkelige fællesskaber, som skaber følgeskab og positive forandringer.

På den måde bliver dit liv og det, du tror på, ved med at **gøre en forskel**.

♥ **TAK**, fordi du overvejer at give håbet videre.

Få gratis samtalekort
og testamenteguide på
danmission.dk/arv

Eller kontakt os for en
fortrolig og uforpligtende
samtale:

Telefon: **41 99 93 26**
- arv@danmission.dk

Tæt på Tanzania med Globale Fortællere PLUS

I februar sendte Danmission sit første hold deltagere til Tanzania som en del af rejse- og formidlingsprogrammet Globale Fortællere PLUS. De kom hjem med fortællinger om lokale ildsjæle, kvindelige rollemønstre og kirkens rolle i et samfund præget af klimakrise, polarisering og stor ulighed

Tekst: Sara Maarup Thomsen

Foto: Lauren Rattray

En gruppe danskere står barfodede på tæppegulvet i en lille moské i Stone Town, mens en fortættet middagshe-
de driver ind gennem de åbne døre.

“Er der et fag i skolen i Tanzania, der hedder religion?” spørger én.

“Hvordan uddanner man sig til imam på Zanzibar?” spørger en anden.

Guiden Mussa svarer tålmodigt på spørgsmålene, mens han fører gruppen videre gennem Zanzibars smalle gyder med gamle koralstensbygninger og kunstfærdigt udskårne trædøre. Bønnekald blander sig med lyden af

scootere og gode tilbud på tینگtangel.

For de 12 deltagere i Danmissions nye rejseprogram, Globale Fortællere PLUS, handler turen ikke om sightseeing. De er rejst til Tanzania for at komme helt tæt på menneskene – deres tro, håb, drømme og hverdagsliv.

Nogle er præster, andre psykologer, lærere eller landmænd. Nogle har gennem tiden knyttet stærke bånd til Tanzania, andre besøger landet for første gang. Fælles er nysgerrigheden på, hvilken rolle kirken spiller i et helt andet samfund end det danske.

Ikke bare side om side – men sammen

I den gamle handelsby besøger gruppen både en moské, et hinduistisk tempel og en anglikansk kirke, der er bygget på stedet, hvor øens største slavemarked engang lå. Zanzibar er overvejende muslimsk, men rummer også religiøse minoriteter og en lang tradition for sameksistens. Allige-

vel har religiøse spændinger tidligere ulmet og til tider kulmineret i vold.

Piet Schwarzenberger slår sig ned i en plastikstol hos Zanzibar Interfaith Centre (Zanzic), som blev grundlagt af Danmission og Den Evangelisk-Lutherske Kirke i Tanzania (ELCT) i 2009. Derhjemme er han medlem af Det Mellemkirkelige Råd og arbejder som lærer i Haderslev, men "her er jeg ikke lærer, men elev," siger han.

Han læner sig frem i plastikstolen, mens Zanzics leder, Lusungu Mbiliny, fortæller om perioder med politisk uro – senest ved valget i 2025, hvor fastlandet eks-

ploderede i voldelige sammenstød, mens Zanzibar forblev rolig. Dialogarbejdet gør en forskel, fortæller Lusungu Mbiliny. Men det tager lang tid at opbygge tillid og kort tid at nedbryde den igen.

Mødet med dialogarbejdet gør stort indtryk, siger Piet Schwarzenberger senere.

"Det er en spændende og vigtig indsigt, også for os i Norden, hvor flere og flere mennesker med forskellig baggrund skal leve side om side," siger han.

"Hvordan kan man leve ikke bare ved siden af hinanden som mennesker og menigheder, men med hinanden?"

Mangrovespirer og mudder til anklerne

Næste dag står gruppen med mudder til anklerne på Uzi Island i det østlige Zanzibar. Her er der ingen aircondition eller kølige mødelokaler, kun våd jord under gummistøvlerne, skarp middagssol og små mangrovespirer, som lokale frivillige planter langs kysten.

Blandt dem er Asha Ramadhan Bakari, der fortæller, hvordan havet æder mere og mere af kysten. Hun er rørt over danskernes besøg.

"Det giver os motivation til at fortsætte arbejdet," siger hun.

Asha og de andre frivillige viser danskerne, hvordan de skal plante spirerne i mudderet. Med tiden skal de blive en ny mangroveskov, som kan beskytte kysten mod erosion, binde CO₂ og bidrage til at genskabe balancen i et presset økosystem.

For Jan Carstens, der er kordegn ved Søndermarkskirken i Viborg og har været frivillig i Danmission i 25 år, gør den fælles handling indtryk. Det er hans og hustruen

Birthes niende besøg i Tanzania, og for dem er relationerne mindst lige så vigtige som arbejdet.

“Vi har en tendens til at tænke i penge og projekter hjemmefra,” siger Jan Carstens og fortsætter:

”Men relationer og fællesskab betyder mindst lige så meget. Måske mere. Det gør noget ved én at stå sammen og plante træer side om side.”

En kirke midt i hverdagen

Fra Zanzibars sandstrande og palmetræer går rejsen videre til klippebyen Mwanza, hvor hverdagen er mere simpel, og deltagerne er heldige, hvis der er varmt vand i bruseren.

I Betlehemskirken ved Nyakato Lutheran College bliver de mødt af flerstemmig korsang fra lokale i farvestrålende kangaer og deres fineste søndagstøj. Liturgien, sproget og korsangen er noget andet end i Søndermarkskirken i Viborg, medgiver Jan Carstens.

”Alligevel kan jeg bare læne mig tilbage og blive rørt. Måske er det følelsen af at blive en del af et fællesskab af mennesker, der synger, så taget nærmest løfter sig.”

“

Det gør noget ved én at stå sammen og plante træer side om side.”

Jan Carstens, deltager i Globale Fortæller PLUS

Gudstjenesten varer i timevis, og undervejs bliver der samlet ind til menigheden, til den nye kirke, som er ved at blive bygget, og til familier i nød. For Charlotte Sidenius, der er psykolog ved Det Nationale Sorgcenter i København, er turen et vindue ind i kirken, ikke bare som et trosfællesskab, men også som et socialt sikkerhedsnet.

“Kirken er jo ikke bare et sted, man går hen om søndagen. Den kan gøre en meget konkret forskel, både når der samles ind, og gennem de budskaber, den formidler,” siger Charlotte Sidenius.

”Gud har altid været i Afrika”

Samtalerne om Tanzanias kirkeliv fortsætter med Mimii Brown, der er rektor på Nyakato Lutheran College og arbejder med at formulere en afrikansk luthersk teologi.

Afrikansk teologi er formet af arven fra missionshistorien, hvor den europæiske kirketradition blev bragt til Afrika. Men ”Gud har altid været i Afrika,” siger Mimii Brown og understreger, at der er behov for en teologi, som ikke forkaster lokal kultur og traditioner, men forstår tro gennem menneskers egen virkelighed.

Mødet med Tanzanias kirkeliv sætter den danske folkekirke i perspektiv, mener deltagerne. Her er kirker, hvor fællesskabet er stort, selvom vinduerne mangler glas. Hvor unge bliver ved med at komme, også efter konfirmationsalderen. Og hvor flere og flere kvindelige præster og ledere tager deres plads i en ellers patriarkalsk institution.

“Der er virkelig meget power i de kvinder, vi har mødt. De gør en forskel og rykker stille og roligt ved kønsrollerne her.”

Flere spørgsmål end svar

På rejsens sidste dage besøger gruppen landsbyen Sungusila,

hvor lokale arbejder med træplantning og bæredygtigt landbrug gennem initiativet Uwakili. En lokal komité med 25 repræsentanter fra hele lokalsamfundet – muslimer, kristne, børn, kvinder, personer med handicap – driver projektet, som allerede har plantet omkring 55.000 træer.

Målet er at skabe bedre levevilkår for lokale familier, fortæller Veronica Francis, som er en del af komitéen. Lokalsamfundet døjer både med uregelmæssigt regnfald og langvarig tørke, men også med manglende adgang til uddannelse og sundhed. Selv arbejder Veronica Francis særligt for HIV-ramte børns vilkår.

Det er rørende at møde mennesker, der handler, siger Charlotte Sidenius til komitéens medlemmer.

”Derhjemme arbejder jeg selv som psykolog med børn og unge, så det gør mig virkelig glad helt ind i hjertet at se det arbejde, I laver for børns rettigheder.”

Efter en lang tur ad bumlede jordveje reflekterer gruppen over, hvad der har gjort størst indtryk på rejsen. Partnerskaberne, siger én. Fællesskabet, lyder det fra en anden.

Piet Schwarzenberger forlader Sungusila med blandede følelser, fortæller han. For hvad betyder klimaindsatser egentlig for mennesker, der hver dag må kæmpe for sundhed, uddannelse og overlevelse?

Måske er det netop rejsens styrke, siger han. Ikke at komme med færdige svar, men at møde mennesker og virkeligheder, som udfordrer ens egne forestillinger.

”Jeg rejser hjem med flere spørgsmål end svar, og det synes jeg egentlig er vigtigt.”

“

Jeg rejser hjem med flere spørgsmål end svar, og det synes jeg egentlig er vigtigt.”

Piet Schwarzenberger, deltager i Globale Fortæller PLUS

Globale Fortællere PLUS

Danmissions nye rejse- og formidlingsprogram for voksne. For dig, der er 40+ og interesseret i tro, dialog og udvikling.

Du kommer på to ugers rejse til Tanzania med fokus på tro og dialog, klima og udvikling og det personlige møde.

Efterfølgende bliver du en del af et frivilligt fortællerkorps og holder oplæg om dine oplevelser og indsigter fra rejsen på for eksempel højskoler og i kirker.

Vil du være en del af næste hold af Globale Fortællere PLUS?

LÆS MERE HER:

Kirkepuljen: Tro, fællesskab og følgeskab

Kirken er mere end et hus og et ritual. Kirken er et fællesskab. Et sted, hvor mennesker bliver set, båret og fulgt, også når livet er svært.

Det ved vi. Og det ved vores partnere i blandt andet Cambodja, Kenya, Libanon og Syrien, hvor lokale kirker står midt i fattigdom, konflikt, utryghed og åndeligt pres. Her er kirken ofte det sted, mennesker søger håb, trøst og vejledning. Et sted, hvor troen bliver til handling. Derfor har vi oprettet Kirkepuljen.

Kirkepuljen støtter lokale kirker og kristne fællesskaber, så de kan handle på det, der er mest brug for i deres menighed. Det kan være præster i Cambodja, som får teologisk efteruddannelse og redskaber til sjælesorg og dialog, så de kan være og bære mest muligt for deres menighed. Det kan være kirkeledere i Kenya, der lærer at beskytte sårbare mennesker mod manipulation og udnyttelse i Guds navn. Og det kan være kristne og muslimske unge, der mødes i Egypten og samarbejder for håb, fred og forsoning.

Fælles for arbejdet er, at kirken ikke står på afstand af menneskers liv. Den går med dem.

Det følgeskab er kernen i Kirkepuljen. Når en lokal præst får bedre uddannelse, styrkes hele menigheden. Når tro forvaltes med ansvar og omsorg, bliver den en kilde til værdighed, håb og handlekraft. Og når kristne fællesskaber får mulighed for at

række ud, kan de være med til at hele, bygge bro og skabe fred.

Når du støtter Kirkepuljens arbejde, er du med til at:

- styrke kirker som trygge fællesskaber
- uddanne ledere, der tager ansvar for troen
- give håb midt i konflikt og modløshed.

STØT OG LÆS
MERE HER:

Støt Kirkepuljen, og giv tro, fællesskab og følgeskab videre. Fra menighed til menighed, fra menneske til menneske.

- **Bank:** 4190 6000398 mrk. Kirkepulje
- **MobilePay:** 48 81 49 (valgfrit beløb)
- **SMS:** "KIRKE" til 1245 (100 kr.)

DANMISSION

Udgiver

Danmission
Strandagervej 24
2900 Hellerup
Tlf.: 3962 9911
www.danmission.dk

Redaktion

Kristian Hulmose Nørgaard (ansv.)
Sara Maarup Thomsen (redaktør)
Mathias Stampe Grønborg (redaktør)

Layout Sara Itkin

Forsidefoto Lauren Rattray

Tryk Stibo Complete

Oplag 7.000

Støt Danmission

Giro: 600-0398
Bank: Reg. nr. 4190 konto nr. 6000398
SMS: Send DM til 1245, og støt med 100 kr.
MobilePay: 507725
www.danmission.dk/stoet

Danmissions årsmagasin udgives årligt og sendes blandt andet til medlemmer, givere, folkekirker og organisationer. Det er tilladt at bringe uddrag med kildeangivelse.

Plant håb, der hvor livet er mest sårbart

Tak,
fordi du
støtter

Når du støtter Danmission, er du med til at gøre en forskel for børn og voksne ramt af konflikt og fattigdom, for fællesskaber, der arbejder for fred og forsoning, og for en natur, der igen får lov at slå rod.

Vi arbejder for, at tro kan være en samlende kraft i en splittet verden. **Tak, fordi du støtter** ❤️

Giv et bidrag:

- **MobilePay** 507725
- **SMS** "DM" til 1245 (100 kr.)
- **Reg.nr.** 4190, **kontonr.** 6000 398